

УДК 378:373.2.011.3-051]:316.77

DOI <https://doi.org/10.12958/3083-6514-2025-3-82-89>

Турко Ольга Василівна,

кандидатка філологічних наук, доцентка,
завідувачка кафедри філологічних дисциплін початкової та дошкільної освіти
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка,
м. Тернопіль, Україна.
olha.turko@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-4178-0483>

Фасолько Тетяна Степанівна,

кандидатка педагогічних наук, доцентка,
доцентка кафедри педагогіки, дошкільної та початкової освіти
Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії
імені Тараса Шевченка,
м. Кременець, Україна.
tetjanafasolko@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0002-4131-2735>

Петрица Юлія Ігорівна,

асистентка кафедри філологічних дисциплін початкової та дошкільної освіти
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка,
м. Тернопіль, Україна.
j.petrytsa@tnpu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-1265-6723>

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО: МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД

У сучасних умовах функціонування дошкільної освіти в Україні загалом, формування вихователя закладу дошкільної освіти зокрема активно триває пошук та апробація дидактичного інструментарію професійної підготовки майбутніх фахівців із дошкілля. Релевантної ваги в контексті означених процесів набуває комунікативна компетентність як інтегральне поняття, що забезпечує ефективну взаємодію педагога з дітьми, батьками, колегами, передбачає володіння не лише мовленнєвими засобами, а й емпатією, толерантністю, соціальною відповідальністю.

Формування комунікативної компетентності ґрунтується на міждисциплінарному підході, що поєднує лінгвістичну, педагогічну, психологічну, соціальну парадигми. У такий спосіб забезпечується цілісне розуміння когнітивного, емоційного, мовно-мовленнєвого та соціокультурного компонентів комунікації, що відіграють ключову роль у професійній діяльності вихователя. Міждисциплінарний підхід дає змогу не лише поглибити теоретичне осмислення феномена комунікативної компетентності, а й розширити практичну складову для її формування, адаптації до сучасних вимог дошкільної освіти.

У працях вітчизняних науковців, педагогів-практиків окреслене питання представлено в різних аспектах: досліджено лінгвістичні, психологічні та соціальні підходи до комунікативної

компетентності (Квак, 2015); розкрито потенціал сюжетно-рольових ігор як ефективного засобу розвитку комунікативної компетентності у професійній підготовці (Савченко, 2016); описано модель комунікативної компетентності у концептуальному, процесуальному й оцінному аспектах, обґрунтовано педагогічні умови та критерії оцінювання компетентності (Мороз-Рекотова, 2020); визначено шляхи формування комунікативної компетентності засобами інтерактивних технологій, створення необхідних навчальних умов, сучасних форм освітньої взаємодії з усіма учасниками освітнього процесу (Голота & Карнаухова, 2024) та ін.

Водночас у теорії та практиці професійної підготовки педагогів відчутною залишається потреба в оновленні змісту, форм і методів розвитку комунікативної компетентності майбутніх вихователів ЗДО на основі міждисциплінарного підходу.

Розвиток комунікативної компетентності майбутніх вихователів ЗДО вирізняється такими особливостями: по-перше, цільова аудиторія – дошкільники, їхні батьки, колеги; по-друге, виховна функція комунікації; по-третє, емоційна складова комунікації; по-четверте, вихователь є для дітей моделлю мовленнєвої поведінки.

Комунікативну компетентність витлумачуємо як «здатність людини за допомогою мовних знань, системи психічних і поведінкових характеристик усно й письмово висловлювати та тлумачити поняття, думки, почуття, факти й погляди (через слухання, говоріння, читання, письмо, застосування мультимедійних засобів)» (Турко, 2020). Розвиток комунікативної компетентності майбутніх вихователів у ЗВО становить комплексний процес, що передбачає опанування філологічних освітніх компонентів, створення відповідного освітнього середовища з акцентом на мовленнєву, соціальну, когнітивну й емоційну складові освітнього процесу, використання інтерактивних технологій навчання, постійну взаємодія із ЗДО (див. рис. 1).

Методологічною основою ефективного розвитку комунікативної компетентності є міждисциплінарний підхід, що вимагає інтеграції знань з різних галузей. Така інтеграція забезпечує формування цілісного уявлення про комунікацію як складне соціокультурне явище та сприяє розвитку гнучких комунікативних умінь, необхідних для успішної професійної діяльності майбутніх вихователів. На нашу думку, міждисциплінарність дає змогу поєднувати методики розвитку мовленнєвих умінь із технологіями емоційного інтелекту, теоріями особистісного зростання, культурологічними аспектами комунікації. Як зазначає Т. Ільченко, «реалізація міждисциплінарного підходу забезпечує системне бачення професійної підготовки фахівця, формування цілісної картини педагогічної діяльності» (Ільченко, 2020). У такий спосіб забезпечується упровадження психологічних практик, активне слухання, емоційна взаємодія; апробація різних підходів до професійної комунікації з дітьми, батьками, колегами; використання ігор, тренінгів, кейс-методів, які активізують дію комунікативних умінь у реальних або змодельованих комунікативних ситуаціях. Крім цього, міждисциплінарність у підготовці майбутніх вихователів ЗДО передбачає інтеграцію знань із психології (дає розуміння особливостей мовленнєвої поведінки в різних ситуаціях); культури мовлення та риторики (забезпечують мовностилістичну точність, етику спілкування); педагогіки (сприяє практичній реалізації комунікативних стратегій у педагогічному процесі); інформаційно-комунікаційних технологій (забезпечують сучасні канали взаємодії з батьками та колегами); інклюзивної освіти (формує навички адаптації комунікації до дітей з особливими освітніми потребами).

Комунікативна компетентність майбутніх вихователів ЗДО – багаторівнєве утворення, що містить кілька взаємопов'язаних компонентів. Мовно-мовленнєвий компонент передбачає оволодіння нормами української мови та вміння доречно їх використовувати у професійному спілкуванні, зокрема «використання словникового запасу, знання функціональної граматики та усвідомлення основних видів словесної взаємодії та реєстру мови; знання суспільних звичаїв, культурних аспектів та діалектів мови; вміння розуміти розмовні повідомлення, ініціювати, підтримувати та завершувати бесіди, читати, розуміти та складати тексти різними мовами

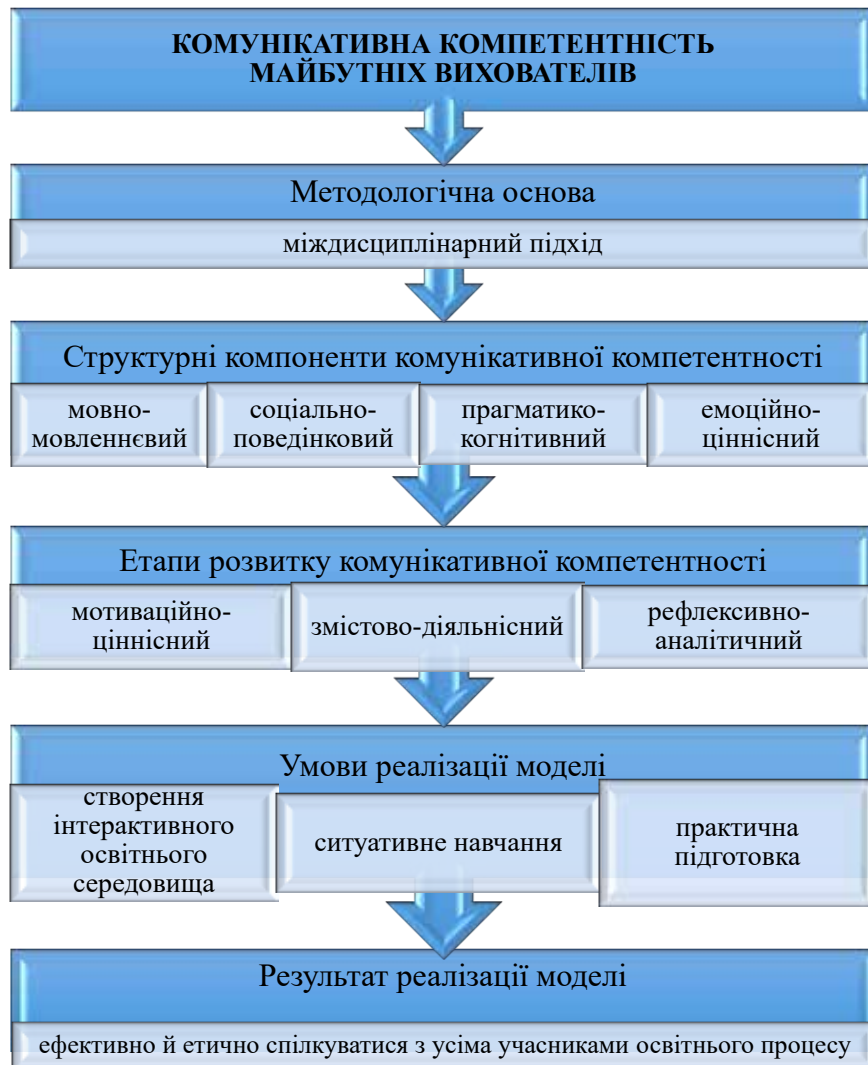

Рис. 1. Модель розвитку комунікативної компетентності майбутніх вихователів ЗДО

відповідно до особистих потреб; уміння вивчати мови у системі формальної, неформальної та інформальної освіти протягом усього життя; цінувати культурну різноманітність, проявляти інтерес до різних мов і міжкультурного спілкування; поважати індивідуальні мовні особливості кожної людини, зокрема й осіб, які належать до меншин та/або є мігрантами» (Хоцкіна, Ланова, Тарасова & Сулима, 2024).

Соціально-поведінковий компонент охоплює знання норм соціальної поведінки, етикету, уміння налагоджувати контакт із вихованцями, батьками, колегами, адже комунікативна компетентність неможлива без сформованих умінь слухати, розуміти співрозмовника, керувати невербальними засобами комунікації.

Прагматико-когнітивний компонент передбачає здатність аналізувати комунікативні ситуації, прогнозувати реакції співрозмовників, добирати оптимальні мовні стратегії. «Завдяки комунікативній компетентності мовець може не лише вибрати правильну граматичну форму для вираження своїх намірів, а й адаптувати свою мовленнєву поведінку залежно від соціального контексту, культурних норм і психологічних аспектів співрозмовника» (Турко, 2025). Важливо, що ці навички тісно пов'язані з критичним мисленням і професійною рефлексією, які формуються в процесі міждисциплінарного навчання.

Емоційно-ціннісний компонент забезпечує емоційну врівноваженість, толерантність, емпатію та гуманістичну спрямованість комунікації. «Психологічними механізмами розвитку мотиваційно-ціннісної сфери особистості є ідентифікація, емоційне обумовлювання, наслідування, мотиваційне опосередкування, комфортність, уживання у соціальну роль, підтримання внутрішньої узгодженості поглядів, педагогічні умови, а також методи, форми і засоби поетапного розвитку мотиваційно-ціннісної сфери» (Тимошук, 2005). Розвиток комунікативної компетентності майбутніх вихователів ЗДО базується на поетапному формуванні ключових умінь і якостей особистості, необхідних для ефективної професійної комунікації.

На мотиваційно-ціннісному етапі формується внутрішня установка на професійну комунікацію як важливу складову діяльності вихователя. Майбутні педагоги усвідомлюють цінність мовленнєвої взаємодії, визначають особистісну мотивацію до вдосконалення власного комунікативного стилю. «Становлення і розвиток структури ціннісних орієнтацій, в тому числі, пов'язаних з професійною діяльністю, – процес складний, який вдосконалюється в розвитку особистості. Узгодженість ціннісних орієнтацій є найважливішою передумовою самореалізації людини як у громадській, так і в професійній діяльності» (Яцина, 2022).

Змістово-діяльнісний етап передбачає розвиток мовленнєвих стратегій і тактик; практичні вправи в педагогічному спілкуванні (тренінги, ігри, моделювання ситуацій); включення здобувачів у реальні комунікативні ситуації (педпрактика, проєкти тощо).

На рефлексивно-аналітичному етапі відбувається осмислення досвіду комунікативної діяльності, оцінювання власних сильних і слабких сторін у спілкуванні, рефлексія щодо ефективності комунікативних дій. Окрім цього, формується здатність до самоаналізу та самокорекції; розвивається рефлексивна культура, усвідомлюється важливість постійного вдосконалення.

Умови формування комунікативної компетентності – фундаментальні складові, без яких якісна підготовка вихователя неможлива. Лише в комплексі з мотивацією, належним середовищем, міждисциплінарним підходом і практичною підготовкою забезпечується цілісне формування особистості вихователя з високою мовленнєвою культурою, етикою, адаптивністю та професійною відповідальністю. Зокрема, інтерактивне навчання (робота в парах і групах, рольові ігри, дебати, мозковий штурм) активізує пізнавальну діяльність, формує навички взаємодії, вчить слухати, аргументувати, переконувати, сприяє формуванню емпатії та толерантності. *Ситуативне навчання* становить моделювання типових ситуацій, з якими вихователь стикається в професійній діяльності; розв'язання педагогічних завдань у команді. «Застосування методики ситуативного моделювання сприяє творчому спілкуванню, набуттю навичок співпраці в колективі та формуванню відчуття відповідальності за виконання завдань, вмінню будувати аргументовану відповідь, ефективному та швидкому засвоєнню лексичного та граматичного матеріалу. Студенти у випадку навчання з проблемно-ситуативним підходом мають можливість потренувати практичне застосування знань у певних ситуаціях (наближених до реальних), а викладач може зробити акцент на викладі матеріалу, що знадобиться їм у майбутній професійній діяльності» (Лобачук, 2018). Практична підготовка – визначник рівня сформованості комунікативної компетентності в процесі професійного спілкування, що зреалізовується шляхом вияву вміння налагодити контакт із дітьми різного віку; вести діалог із батьками (особливо у конфліктних ситуаціях); взаємодіяти з колегами, адміністрацією; вести документацію у межах офіційно-ділового стилю.

Реалізація запропонованої моделі формування комунікативної компетентності майбутніх вихователів на основі міждисциплінарного підходу, поетапного розвитку структурних компонентів і створення належних педагогічних умов, зокрема інтерактивного освітнього середовища, ситуативного навчання та практичної підготовки, забезпечує досягнення таких результатів:

- формування здатності ефективно й етично комунікувати з усіма учасниками освітнього процесу;
- інтеграцію мовно-мовленнєвих, соціально-поведінкових, прагматико-когнітивних та емоційно-ціннісних компонентів у професійну діяльність вихователя;
- розвиток рефлексивно-аналітичного мислення, що дає змогу майбутньому фахівцеві здійснювати самооцінку власної мовленнєвої поведінки та коригувати її відповідно до комунікативної ситуації;
- опанування ситуативно доцільного мовлення як умови ефективної педагогічної взаємодії;
- формування високого рівня комунікативної культури, толерантності, емоційної стійкості та емпатії;
- забезпечення готовності до самостійної професійної діяльності, зокрема в аспекті налагодження конструктивної взаємодії з дітьми, батьками та педагогічним колективом;
- підвищення конкурентоспроможності майбутнього фахівця та його професійної мобільності в умовах освітніх трансформацій.

Отже, представлена модель розвитку комунікативної компетентності майбутніх вихователів у ЗВО з урахуванням міждисциплінарного підходу забезпечує системність і поетапність формування мовно-мовленнєвих, соціально-поведінкових, прагматико-когнітивних та емоційно-ціннісних умінь, що є визначальними для ефективної педагогічної діяльності у закладах дошкільної освіти. Результатом реалізації моделі є формування у майбутніх вихователів здатності ефективно й етично взаємодіяти з усіма учасниками освітнього процесу, що сприяє підвищенню професійної компетентності, комунікативної культури, а також забезпечує готовність до реальної практичної діяльності в умовах сучасної освітньої трансформації.

Список використаної літератури

1. Голота Н., Карнаухова А. Зміст і структура підготовки майбутніх вихователів до формування комунікативної компетентності у дітей дошкільного віку. *Педагогічна освіта: Теорія і практика. Психологія. Педагогіка*. 2024. № 41(1). С. 65–70. DOI: <https://doi.org/10.28925/2311-2409.2024.419>
2. Ільченко А. Теоретичні аспекти комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти в сучасній науковій парадигмі. *Мова і міжкультурна комунікація: теорія та практика : колективна монографія* / за наук. ред. Н. Сизоненко. Київ : Видавництво Ліра-К, 2020. С. 198–204.
3. Квак О. В. Складові комунікативної компетентності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів. *Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди». Додаток 2 до Вип. 35, Том IV (16): Тематичний випуск «Міжнародні Челпанівські психолого-педагогічні читання»*. Київ : Гнозис, 2015. С. 305–314.
4. Лобачук І. Застосування ситуативного методу навчання у викладанні іноземної мови. *Молодь і ринок*. 2018. № 2(157). С. 24–27. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2018.126779>
5. Мороз-Рекотова Л. В. Формування професійно-комунікативної культури майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів : автореф. дис. ... канд. пед. наук 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Бердянський державний педагогічний університет. Бердянськ, 2020. 23 с.
6. Савченко К. Ю. Формування комунікативної компетентності як засобу становлення професіоналізму майбутніх вихователів дошкільних закладів. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: Педагогіка*. 2016. № 2. С. 240–245.
7. Тимошук І. В. Педагогічні умови виховання у студентів медичного технікуму гуманістичних цінностей : автореф. дис. ... канд. пед. наук. Тернопіль : Терноп. нац. пед. ун-т ім. В. Гнатюка, 2005. 20 с.
8. Турко О. Формально-граматичні та комунікативні чинники моделювання простих речень української мови. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2025. № 85. Т. 3. С. 220–226. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/85-3-31>

9. Турко О. В. Формування комунікативної компетентності майбутніх учителів початкової школи в умовах дистанційного навчання. *Перспективні напрями сучасної науки та освіти : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Слов'янськ, 19–20 травня 2020 року)* / відп. ред. О. Хващевська. Слов'янськ : Папірус, 2020. С. 168–171.

10. Хоцкіна С., Ланова І., Тарасова О., & Сулима Т. Мовленнєва компетентність як складова професійної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання. *Професійна педагогіка*. 2024. № 1(28). С. 141–151. DOI: <https://doi.org/10.32835/2707-3092.2024.28.141-151>

11. Яцина К. Мотивація і цінності у структурі професійної спрямованості особистості. *Професійна педагогіка*. 2022. № 1(24). С. 244–250. DOI: <https://doi.org/10.32835/2707-3092.2022.24.244-250>

References

1. Holota, N., & Karnaukhova, A. (2024). Zmist i struktura pidhotovky maibutnikh vykhovateliv do formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti u ditei doshkilnoho viku [Content and structure of training future educators to develop communicative competence in preschool children]. *Pedahohichna osvita: Teoriia i praktyka. Psykholohiia. Pedahohika – Pedagogical education: Theory and practice. Psychology. Pedagogy*, 41(1), 65–70. DOI: <https://doi.org/10.28925/2311-2409.2024.419> [in Ukrainian].

2. Ilchenko, A. (2020). Teoretychni aspekty komunikatyvnoi kompetentnosti здобувачів вищої освіти в сучасній науковій парадигмі [Theoretical aspects of communicative competence of higher education seekers in the modern scientific paradigm]. In: N. Syzonenko (Eds.), *Mova i mizhkulturna komunikatsiia: teoriia ta praktyka – Language and Intercultural Communication: Theory and Practice*. Kyiv: Vydavnytstvo Lira-K [in Ukrainian].

3. Kvak, O. V. (2015). Skladovi komunikatyvnoi kompetentnosti maibutnikh vykhovateliv doshkilnykh navchalnykh zakladiv [Components of communicative competence of future preschool teachers]. *Humanitarnyi visnyk DVNZ «Pereiaslav-Khmelnytskyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni Hryhoriia Skovorody» — Humanitarian Bulletin of the State Educational Institution «Pereiaslav-Khmelnytskyi State Pedagogical University named after Hryhorii Skovoroda»*. Dodatok 2 do Vyp. 35, Tom IV(16): Tematychnyi vypusk «Mizhnarodni Chelpanivski psykholoho-pedahohichni chytannia». Kyiv: Hnozys [in Ukrainian].

4. Lobachuk, I. (2018). Zastosuvannia sytuatyvnoho metodu navchannia u vykladanni inozemnoi movy [The use of the situational method of teaching in foreign language instruction]. *Molod i rynek – Young people and the market*, 2(157), 24–27. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2018.126779> [in Ukrainian].

5. Moroz-Rekotova, L. V. (2020). Formuvannia profesiino-komunikatyvnoi kultury maibutnikh vykhovateliv doshkilnykh navchalnykh zakladiv [Formation of professional and communicative culture of future educators of preschool educational institutions]. *Extended abstract of Candidate's thesis*. Berdiansk [in Ukrainian].

6. Savchenko, K. Yu. (2016). Formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti yak zasobu stanovlennia profesionalizmu maibutnikh vykhovateliv doshkilnykh zakladiv [Formation of communicative competence as a means of developing professionalism in future preschool teachers]. *Naukovi zapysky Ternopilskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatiuka. Serii: pedahohika – Scientific notes of the Volodymyr Hnatiuk Ternopil National Pedagogical University. Series: Pedagogy*, 2, 240–245 [in Ukrainian].

7. Tymoshchuk, I. V. (2005). Pedahohichni umovy vykhovannia u studentiv medychnoho tekhnikumy humanistychnykh tsinnosti [Pedagogical conditions for fostering humanistic values in students of medical technical colleges]. *Extended abstract of Candidate's thesis*. Ternopil: Ternop. nats. ped. un-t im. V. Hnatiuka [in Ukrainian].

8. Turko, O. (2025). Formalno-hramatychni ta komunikatyvni chynnyky modeliuvannia prostykh rechen ukraïnskoi movy [Formal-grammatical and communicative factors in modelling simple

sentences in the Ukrainian language]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current issues in the humanities. Series: Pedagogy*, 85(3), 220–226. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/85-3-31> [in Ukrainian].

9. Turko, O. V. (2020). Formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv pochatkovoї shkoly v umovakh dystantsiinoho navchannia [Developing the communication skills of future primary school teachers in a distance learning environment]. *Perspektyvni napriamy suchasnoi nauky ta osvity – Promising areas of modern science and education*. Sloviansk: Papirus [in Ukrainian].

10. Khotskina, S., Lanova, I., Tarasova, O., & Sulyma, T. (2024). Movlennieva kompetentnist yak skladova profesiinoї pidhotovky maibutnikh pedahohiv profesiinoho navchannia [Language competence as a component of professional training for future vocational teachers]. *Profesiina pedahohika – Professional pedagogy*, 1(28), 141–151. DOI: <https://doi.org/10.32835/2707-3092.2024.28.141-151> [in Ukrainian].

11. Iatsyna, K. (2022). Motyvatsiia i tsinnosti u strukturі profesiinoї spriamovanosti osobystosti [Motivation and values in the structure of professional orientation of personality]. *Profesiina pedahohika – Professional pedagogy*, 1(24), 244–250. DOI: <https://doi.org/10.32835/2707-3092.2022.24.244-250> [in Ukrainian].

Турко О. В., Фасолько Т. С., Петрица Ю. І. Особливості розвитку комунікативної компетентності майбутніх вихователів ЗДО: міждисциплінарний підхід

У статті обґрунтовано ефективність моделі розвитку комунікативної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти в контексті міждисциплінарного підходу. Проаналізовано сутність поняття «комунікативна компетентність» як релевантної професійної якості педагогів-дошкільників, що дає їм змогу забезпечувати ефективну взаємодію з дітьми, батьками та колегами. Доведено доцільність упровадження міждисциплінарного підходу до формування цієї компетентності в процесі фахової підготовки здобувачів освіти. Представлена модель розвитку комунікативної компетентності майбутніх вихователів містить структурні компоненти (мовно-мовленнєвий, соціально-поведінковий, емоційно-ціннісний), етапи розвитку (мотиваційно-ціннісний, змістово-діяльнісний, рефлексивно-аналітичний), умови реалізації (створення інтерактивного освітнього середовища, ситуативне навчання, практична підготовка), результат. Такий підхід забезпечує всебічну підготовку майбутніх вихователів до ефективної комунікації в умовах сучасного освітнього простору, оскільки у такий спосіб означена здатність сприятиме усвідомленню вихователем своїх можливостей у комунікативній ситуації, адаптації до соціокультурного контексту, емпатійному слуханню та ефективній взаємодії з різними учасниками освітнього процесу. Визначено, що міждисциплінарний підхід сприяє не лише засвоєнню теоретичних знань, а й формуванню практичних умінь, необхідних для успішної професійної реалізації майбутнього вихователя. Акцентовано увагу на особливостях розвитку комунікативної компетентності майбутніх вихователів ЗДО. Зроблено висновки про ефективність міждисциплінарного підходу як умови якісної підготовки конкурентоспроможного фахівця дошкільної освіти.

Ключові слова: комунікативна компетентність, майбутні вихователі, міждисциплінарний підхід, модель розвитку комунікативної компетентності.

Turko O. V., Fasolko T. S., Petrytsia Yu. I. Features of the development of communicative competence of future preschool teachers: an interdisciplinary approach

The article substantiates the effectiveness of developing the communicative competence of future preschool teachers in the context of an interdisciplinary approach. The essence of the concept of «communicative competence» as a relevant professional quality of preschool teachers is analysed, which enables them to ensure effective interaction with children, parents and colleagues.

The expediency of introducing an interdisciplinary approach to the formation of this competence in the process of professional training of students is proved. A model for the development of communicative competence in future educators is presented, which contains structural components (linguistic-speech, social-behavioural, emotional-value), stages of development (motivational-value, content-activity, reflective-analytical), conditions for implementation (creation of an interactive educational environment, situational learning, practical training), and results. This approach ensures comprehensive training of future educators for effective communication in the modern educational space, as this ability will contribute to the educator's awareness of their capabilities in a communicative situation, adaptation to the sociocultural context, empathetic listening, and effective interaction with various participants in the educational process. It has been determined that an interdisciplinary approach contributes not only to the acquisition of theoretical knowledge, but also to the formation of practical skills necessary for the successful professional realisation of future educators. The focus is on the specifics of developing the communication skills of future preschool teachers. It's concluded that an interdisciplinary approach is a good way to get competitive preschool education specialists ready.

Key words: communicative competence, future educators, interdisciplinary approach, model of communicative competence development.

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Дата першого надходження рукопису до видання: 06.07.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 29.08.2025

Дата публікації: 08.09.2025